

kommer rendende og vil prakke dem vindmøller og alt muligt andet på i Østeuropa.

Og endelig skal jeg sige, at vi selvfølgelig kan støtte den dagsorden, vi selv er medforlagsstiller til, og ikke kan støtte den dagsorden, som Socialdemokratiet, SF, Enhedslisten og De Radikale har foreslået.

Bent Hindrup Andersen (EL):

Vindmøller på havet har fået et gevaldigt skub fremad. Det skyldes dog ikke i første række elselskabernes iver for det; vindmøllerne har altid skullet presses ned i halsen på elselskabene. Nej, det skyldes dels, at de nu har fået konkurrence fra vindmøllelav, som vil på havet, og dels kulstoppet, som betyder, at havbaseret vind er det billigste middel til reduktion af CO₂-udledningen fra elværkerne.

Jeg vil gerne rose miljø- og energiminister Svend Auken for at have indført kulstoppet. Men først da energibevægelserne via finansloven for i år fik reel mulighed for at puste elselskaberne kraftigt i nakken, fik elselskaberne fingeren ud. Oven i det har kulstoppet nu presset dem yderligere.

Indtil de beskedne 5 mio. kr. til havvindmøllelav kom på finansloven i år, var elværkernes planer for havmøller meget luftige; år 2004 blev nævnt som en mulig tidshorizont. Nu ser vi imidlertid, hvorledes hele elsektoren er på vild jagt efter de mest attraktive havområder, og det er da et herligt syn, som jeg synes er et ganske pænt resultat af en lille bevilling på sølle 5 mio. kr. på finansloven til konkurrenterne, nemlig energibevægelserne – og det var ganske bevidst, kan jeg hilse og sige.

Men bortset fra dette lille lyspunkt er der nu ikke meget at råbe hurra for på energiområdet. Det skyldes en energipolitik, som i de langsigtede målsætninger og hensigtserklæringer ser ganske fornuftig ud, men som i praksis går den stik modsatte vej. Det handler om oprustning til EU's liberaliserede energimarked, hvor man vil ud og tjene penge. Det handler om hurtigst mulig udnyttelse af Nordsøens energiressourcer i fin forståelse med de multinationale selskaber som Texaco og Shell og A.P. Møller, som har sugerøret nede i det danske arvesølv.

Det handler ikke om energipolitik, det handler om så hurtigt som muligt og med så meget som muligt at forbedre statsfinansierne, handelsbalancen og betalingsbalancen. Rovdriften på Nordsøens energiressourcer skæpper i kassen, og der tegner sig et klart billede af, at regeringen

retter hele energisektoren ind efter størst muligt forbrug af naturgas også til eksport, uanset at det er dybt uansvarligt ud fra et forsyningssikkerhedsmæssigt aspekt.

Enhedslisten ønsker en helt anderledes energipolitik end den, regeringen er gået efter i praksis. På enkelte punkter kan vi finde sammen, men overordnet set er regeringen gået to skridt baglæns, hver gang vi andre trækker den et lille skridt i den miljørigtige retning. Lad mig illustrere med en række eksempler:

Enhedslisten støttede, at der lægges loft over statstilskuddet til naturgassalget i Danmark. Dels vil det give samfundet en større andel i udnyttelsen af Nordsøens energiressourcer, dels vil det begrænse den voldsomme rovdraft, der sker på vore naturgasressourcer, en energiressource, som burde udnyttes med kløgt i en langsigtet dansk energipolitik, hvor forsyningssikkerhed og omstilling til vedvarende energi er målet.

Samtidig gør regeringen alt for at øge produktionen af naturgas fra Nordsøen, bl.a. ved at tillade bøjelast af olie i Nordsøen, så også naturgasproduktionen kan sættes op, ved at arbejde for flere naturgaslagre, f.eks. i Tønder, så eksportmulighederne øges, og ved at udbygge kraftværker baseret på naturgas. Regeringen er i fuld gang med at tilpasse den danske naturgassektor til den kommende EU-liberalisering, hvor den nuværende eksport af halvdelen af den gas, der hentes op, kan øges yderligere.

Enhedslisten støttede regeringens stop for nye kulkraftværker dels for at bremse væksten i CO₂-udledningen fra energisektoren, og dels fordi Danmark overhovedet ikke har brug for ny kraftværkskapacitet; i stedet skal der sættes på omstilling til vedvarende energi og energi-besparelser.

Regeringen derimod bruger kulstoppet som baggrund for et øget forbrug af naturgas, hvilket allerede er kommet til udtryk i tilladelsen til et stort naturgasfyret Avedøreværk 2, som der hverken el- eller varmemæssigt er behov for, og som alene er en del af strategien for en øget dansk eksport af strøm til det liberaliserede europæiske marked. Ved overgang fra kul til naturgas ser CO₂-regnskabet efter regeringens mening ikke helt så slemt ud, selv om sigtet er større eksport.

Ifølge dagens aviser ser man det samme i Norge, hvor der er ved at blive mobiliseret en voldsom modstand mod to store naturgaskraftværker, hvis formål alene er at pumpe strøm ned i Europa.